

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Vtrum spiritus sanctus eadem ratione dicatur donum qua datum siue
donatum. A. B. C. D. E

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

VTRVM EADEM RATIONE SPIRITVS

*Sanctus dicatur Donum & datum si-
ue donatum.*

DISTINCT. XVIII.

*De tempo-
rali proces-
sione spiritus
sancti quan-
tum ad pro-
prietate per
quam natus
est, tempora-
liter proce-
dere.
Cap. 19. ad
finem.*

PRÆTEREA diligenter cōsiderandum est, cū spiritus S. dicatur donum & datum, vtrum & eadem ratione vtrumque nomen ei conueniat: quod vtrique videri potest.

Quare ita esse videtur.

CVM enim idem sit Spiritum sanctum dari, & spiritum sanctum donari, ex eadē ratione videtur Spiritus sanctus dici datum & donum: Hoc etiam videtur Aug. significare in 15. lib. de Trin. cum ait: Spiritus S. in tantum donum Dei est, in quantum datur eis quibus datur: apud se autem Deus est, et si nemini datur. Ecce aperte dicit S. sanctum donū appellari, quia datur. Si autem ex eo tantum appellatur donum, quia datur, nō ab æterno fuit donū quia non datur nisi ex tempore.

*Responsio quare datum siue donatum dicatur Spi-
ritus sanctus.*

Ad quod dicimus, quia Spiritus sanctus & donum dicitur, & datum siue donatum: sed datū siue donatum ex eo tantum dicitur, quia datur vel donatur, quod habet tantum ex tempore.

Hic quare donum.

DONVM verò dicitur non eo tantum quod donetur, sed ex proprietate quam habuit ab æterno. vnde & ab æterno fuit donū. Sempiternè n. donū suis, nō quia daretur, sed quia processit à patre & filio. Vnde Aug. 4. li. de Trin. ait: Sicut natū esse est filio à patre esse: ita spiritui sancto donum Dei esse est à patre & à filio procedere. Hic aperte ostenditur quod Spiritus sanctus eo donum est, quod procedit à patre & filio: sicut filius eo est à patre, quod natus est ab eo. Non enim idē est filio esse à patre, & Spi-

ritui sancto, i. non ea proprietate filius dicitur esse à patre qua spiritus S. Nam filius dicitur esse à patre, quia genitus est ab eo: spiritus S. vero dicitur esse à patre & à filio, quia spiritus S. est donum patris & filii: i. quia procedit ab utroque: Eo n. dicitur spiritus, quo donum: & eo donum, quo procedens. Vnde August. in 5. lib. de Trinit. ait: spiritus S. cui non est Trinit. sed in Trin. intelligitur, in eo quod proprie dicitur spiritus S., relative dicitur, cū & ad patrem & filium refertur: quia spiritus S. & patris & filii spiritus est: sed ipsa relatio non apparet in hoc nomine. Apparet autem cum dicitur donum Dei, donū est n. patris & filii: quia & à patre procedit, & à filio. Ecce his verbis aperte ostenditur eadem relatione dici spiritum S. & donum. Donum autem, quia procedit à patre & filio. Proprietas ergo qua dicitur S. sanctus vel donum, processio ipsa est, de qua post plenius agemus cum aliis. Cum ergo ab æterno processerit ab utroque, & ab æterno donum fuit: non ergo spiritus sanctus eo tantum dicitur donū, quia donatur: nam & ante fuit donū quam donaretur. Vnde Aug. in 5. lib. de Trin. Semper spiritus sanctus procedit, & nō ex tempore, sed ab æternitate procedit. Sed quia sic procedebat, ut esset donabile, iam donum erat antequam esset cui donaretur. Aliter n. intelligitur, cum dicitur donum; aliter, cū dicitur donatum: nā donū potest etiam esse antequam detur, donatum autē, nisi datum fuerit, nullo modo dici potest. Semper tē ergo spiritus sanctus est donum, temporaliter autem donatū. His verbis aperte ostenditur, quod sicut spiritus S. ab æterno procedit, ita ab æterno donum est non quia donaretur à patre filio, vel à filio patri, sed quia ab æterno processit donabilis.

Cap. 11. l. 5.
circa mediū.

Cap. 15. in
fine.

Quod sæpe
procedit S.
sanctus.

Ca. 16. eius-
dem l. 5. fere
continue.

Queritur cui donabilis.

SED queritur cui donabilis: utrū patri & filio,

G 5 an

Esaiā 9. b.

*Cap. 15. non
lōge à prin-
cipio.*

*Cap. 15. in
medio.*

an tantum nobis qui nondum eramus? Si autem non erat donabilis patri & filio, sed tantum nobis, & ex eo donum erat, quia sic donabilis procedebat, videtur quod filius semper eadem ratione donum fuerit: quia ab æterno processit à patre donabilis, nobis in tempore, nā & de filio legitur quod datus est nobis. Ad quod dicimus, quia spiritus sanctus nobis tantum non patri vel filio donabilis processit, sicut & nobis tantum datus est. Et filius vere datus est nobis, & ab æterno processit à patre, nō vt donabilis tantum, sed vt genitus qui & donari posset. Processit ergo vt genitus & donabilis: sed spiritus S. non procedit vt genitus, sed tantum vt donum. Donum autem semper fuit, nō solum quia donabilis, sed quia ab utroque processit, & donabilis fuit. Vnde Aug. in li. 5. de Trin. ait, Eo ipso quod daturus erat eum Deus, iam donum erat, etiam antequam daretur, & ideo donabilis est: sed aliter donabilis, quam filius: nam & aliter datur, & aliter processit quam filius. Filii enim processio genitura est, vel natiuitas: spiritus sãcti vero processio, natiuitas non est: vtraque vero ineffabilis est.

Quod sicut filius nascendo accepit non tantum vt esset filius, sed etiam essentia: ita & spiritus sanctus procedendo accepit non tantum vt esset donum, sed etiam vt esset essentia.

ET notandum, quod sicut filius nascendo accepit non tantum vt filius sit, sed omnino vt sit, & vt ipsa substantia sit, ita & spiritus sanctus à patre & filio procedendo, accepit nō tantum vt spiritus sanctus sit, vel donum, sed etiam vt omnino sit, & vt substantia sit, quod vtq; nō accepit ex eo quod datur. nam cum detur nisi ex tempore, si hoc haberet ex eo quod datur, accepisset ergo ex tēpore vt esset. Vnde Aug. in v. li. de Trinit. Fili⁹ nō hoc tantū habet nascēdo, vt sit fili⁹, sed omnino vt sit.

Quæri-